

mara:

rossabb szabó varrógép.
rossabb suszter varrógép.

szabó varrógépek.
gépék.

öt évi garancia mellett, részlet-

nik.

ODA,

szobával, tágas kávé-
lővel, mely télen át
vább a megkívántató
mértányos feltételek
adandó.
az alföldi takarékn-
ben.

nagyérdemű közönségének
városban Budapesten több
nkavezető, szerzett tapasz-

éta-behuzó

zletet

ok magamat nagyrabcsült

st ajtó ablak és mindennemű
ele termék és szobáknak be-
k szerint.

üzleti jó hír s név megtar-
sukat.

Tisztelettel
András szobafestő
Budapestről.

tcza, 983. sz. a.

apesti ásvány-gyár.

Nélkülözhetlen den háztartásban!!

erpor szobok, orosz bogarak, (büdös vő-
búcska és balna részére), kilo súlyu
50 kr.

paszta, fém tisztító pomádának is ne-
hártszóféle fém tárgy tisztítására hasz-
12 ba og szelencze 42 kr.

to por 40 csomag 50 kr.

ppapír 1 ftt. 50 kr.

zoló papír 2 ftt. 50 kr.

zoló vaszon 4 ftt. 50 kr.

oz éjjeli mécs 45 kr.

akágy- és egérméreg, a hatásról jótál-
gyatik, 50 kr.

zerin kilogrammonként 1 ftt. 50 kr.

n épügy tisztító olajnak nevezve ki-

berkenés a bört (lábbelinel) simává ten-
nden a lábakon keletkező fájdalmat
tisztosít el, 6 doboz 50 kr.

ónom pécsetviasz 40 kr.

lőpor bécsi mázsája 6 ftt.

lőpor bécsi mázsája

ok utánvételre küldetnek, csomagolás
szabó költség mellett számítottak.
megrendelés pontos, olvasható írással
valamint megnevezni, hogy a külde-
váltal vagy vasúttal küldessék-e.

való árúért az elismert
zeskedik.

skedők nagyobb megrendelésnél áren-
részesülnek.

ESTI ÁSVÁNY-GYÁR.

Miksa-utca 21. sz.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGAZDASZATI HIRLAP.
A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen naponkint, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
Négy hasábon heti sorát 5 kr.
Nagyobb terjedelmű és többhóna-
hirdetések alkú szerint a leg-
olcsóbb árárt véstemek fel.
Bélyegdíj minden külföldi beiga-
lásért 30 kr.
Nylitár-ben megjelenő közle-
mény minden heti sora 20 kr.
Hirdetéseket felvéstemek a kiadó-
bíróságban, KUTASI I. könyv-
nyomdájában, valamint ZIHERER
MAN II. közv. irodájában is.
Név nélkül vagy bérmentés nélkül
beküldött kéziratok nem vétel-
nek figyelembe.
Kéziratok vissza nem
adotnak.

A lázongások alkalmából.

Benne vagyunk a »diadal-mámor«
közepében. A »Pester Lloyd«
mentés alkalmával találta alkalomszerűnek
a következő hallatlanul ostoba és vakmerő
nyilatkozatot: »Mi meg bocsátunk,
de nem feledünk«, — továbbá, hogy
a zsidóság van hivatva át-
hatni a magyarságot a maga
gazdasági erejével, nemzeti
szellemével és hazafiságával;
— a zsidókkal társadalmilag
egyesülni a szükség paran-
csolja, melynek engedelmes-
kedni muszáj. Épen erre a czikkre
vonatkozólag írja a »Függetlenség«
a következő erőteljes sorokat:

»Harcot akarnak? Jól van, állunk
előbe. Provokálnak, kényszerítenek rá oly
eszevesztséggel, mely már megítélni se
képes, hogy egyetlen jelszó, jól elterjesztve,
kellő szervezettel, megfojtja különálló tár-
sadalmaikat, élenyöket veszi el. Azt akar-
ják, hogy a jelszó ki legyen adva és végre
legyen hajtva? Ha azt akarják, akkor rajta,
üljék tovább az orgiákat és mondják meg
Tisza Kálmánnak, proklamálja minden tén-
ren, ne csak az igazságszolgáltatás terén,
az igazság helyére a talmd-morál uralmát.
De ha ezt nem akarják, küldjenek depu-
tációt Tisza Kálmánhoz, ne veszítse el a
zsidóságot a zsidó szellem uralmának fel-
hivatalos proklamálásával, hanem az állam-
erőinek böleség magaslatáról hirdesse az
erkölyesjavító, a zsidó társadalmat átalakító
eszméket, hozzon a közvélemény nemes
irányát kielégítő, a nemzet jövőjét biztosító
törvényeket. Ebben ott leszünk oldalán, de
abban, a mit cselekszik, nincs áldás; abban,
a mit Nyiregyháza tett, nincs becület.
Tisza Kálmán a hatalmas, az erélyes mi-
niszterelnök nem törvényes és nem besü-
letes munkát végzett, mikor megizente
Nyiregyháza: el kell nyomni az igazsá-
got. Tisza Kálmán ez izenete nyomja súlyos
átok gyanánt a zsidókat. Ez átok alól nem
oldja fel őket összehalmozott kincsek, nem
a kölcsönök után futkározó kormány, nem
a feltűzött szurony fegyveres had. Ez átok
ellen egyetlen varázs, törvényekkel meg-
fékezni, a világ erkölcsi és anyagi romlá-
sát előidéző »világhódító talmudszellemet.«
A »Pesti Napló« pedig, bár azon lapok
közé tartozott, a melyek a legelébb meg-
rovásban részesíték Szeffert köztudóknak
cynikus eljárását és az Eötvös Károly tul-
kapásait, hazafiatalan, de a zsidókra nézve
igen előnyös tulzásait: az most nyakra-főre
közli a Szeffert köztudóhoz és Eötvöshöz
a világ minden zugából érkező üdvözlé-
ket, elfeledvén megjegyezni, hogy ezek
mind egytől-egyig zsidó részről erednek.
Es a most folyó budapesti tüntetésekről —
valamennyi magyar lap épen úgy is, mint
az »Egyetértés«, csak a rablók, csak a
csöcselések látják a tüntetők között, holott
nem volt rá eset eddig sem, hogy királyi
tanácsosok és prépostok dobálnak be az
ablakokat! A Verhovay Gyula meglövete-
se miatt felzudult hatvani utcai tüntetések
alkalmával sem nagyságos urak dobáltak a
casinóra, de szükségesnek látták, hogy a
hol a kiváltóságok (ott mánások, itt
a zsidók) végig sétáltak az igazságot, akkor
a nép téríti őket észre a maga módja szer-
int. Az igaz, hogy a kkor nem raboltak
és most rabolnak; de rabol most is Pinkusz,
Friedmann, Streikus, Helm Móricz és
Borovecz János. Tehát zsidók, zsidóbolto-
kat és azért, hogy a keresztény és zsidó
vagyonosság között egy félelem, egy
gyanu teljesen helyreállítsa az érdekközös-
séget. A kkor, 1879-ben is hirdette a
rendőrség, hogy rablások történnek; nem
történtek rablások és most is azért törté-
tek, mivel azon »szervezett rablóbandát«,
melyet az »Egyetértés« jól értesült tudó-
sítója 25—30 fejből állónak olvas meg,

A zsidó-vagyon megrablása című komédia
színdarabjára megfogadták.

Mert az az egész rabló-história komé-
dia volt. Három napi dulas, ékszerészek
kirablása és a kár összesen csak 15 000
forint; nagy ékszerész bolt rabolattik ki és
ennek kára — a mint a lapokból olvas-
suk — összesen 120 forint... ezek olyan
dolgok, a melyek okos embert elbolondítanak
nem fognak. Zsidók kezdtek a tüntetést,
zsidók és bérenceik eszközölték a rabló-
komédiát és a közönség (a munkások, a
járókelők sat.) műveltségök különböző foko-
zata szerint éltek az alkalmal: tüntet-
tek a minden erkölcsi érzetet felháborító
t.-eszlar-nyiregyházi igazságügyi botránnyok
s a zsidóság ellen.

Ez és nem lehet egyéb a budapesti
zavargások magyarázata. Mert ott még
nincs olyan szocializmus, a mely rabolna.
Hirlapirói tisztüknél fogva nem egyszer
volt alkalmunk a magyar szocialisták bel-
éltébe mélyedni. Különös már az, hogy a
nagy pártból külön vált egy kisebb
párt, mert a nagy perhorreskálta, hogy
ezek még ismernek hazát és nemzetet. De
a magyar munkás épen e kettőhöz nem
lehet hűtlen soha és nem is lesz hűtlenné.
A mi szocialistáink amolyan kathedre-
szocialisták; vannak lapjaik, könyvtáraik,
felolvasásokat tartanak és nagy szavakat
hangoztatnak gyüleseiken. A piros orru,
pálinka-büzsök, meztelábos csöcselék nem
tartozik hozzájuk, fogalma sincsen a szo-
cializmusról. A többiek munkátlannapszám-
sok s a rendőrség keze alól kikerült gon-
nosztevők és szeretőik. Ezeket kell, hogy
meghívják, össze gyűjtötték
legyen, mert maguktól már csak azért sem
jöttek Scharfék ellen lármázni, mert az írás
és olvasás nemes művészetét nem gyako-
rolván, a t.-eszlar ügyről s a nyiregyházi
védelem kitünőségéről fogalmuk sincsen.

Bécs hatott ki Pozsonyra. Bécsben
már van oly tetemes szocialista had,
a mely ezer számmra képes tüntetni a neki
nem tetsző eszmék és események ellen. Az
valóban szocialista tüntetés volt, mert hi-
szén a letartóztatott egyének első kihall-
gatása kideríté, hogy rendezői s végrehajtoi
szocialisták voltak és pedig az anarchista
frakció tagjai. Összesen 42 egyént fogtak
el. Legnagyobb részükre rábizonyítá a za-
vargásban való részességét azon körülmény,
hogy zsebeikben köveket találtak. A leg-
vétkesebbeknek látszókn ellen a nyilvános
erőszakoskodás s közveszélyhöz, a többi
ellen a zavargás vádját fogják emelni. Es
ezen a bécsi tüntetés és jellege kölcsönöz
felderítő színezetet a budapesti tüntetések-
nek is. Bécsben nem raboltak,
mert a bécsi tüntetést csakugyan a t.-esz-
lári eset fölötti felháborodás hozta létre. Es
ha Bécsben a munkások tüntetése nem járt
rablásokkal, mért legyen rosszabb épen a
mi munkásosztályunk?

Olvassuk különben a bécsi tudósítá-
sokban, hogy a mint a »fogadalmi
templom« órája nyelvezet ütött, a lép-
csőkön erős mozgás volt észlelhető... A
legfelső lépcsőn egy elegán-
san öltözött egyén állt, ki han-
gosan füttyentett, sétapálczá-
jával mutatott a Schottenthor.
azután balra a Schottenring
felé... E vezényletre az egész tömeg egy-
szerre mozgásba helyezkedett. A mozgás
ezután a Schottenthor felé irányult. Nines
megírva, hogy ezen »elegánisan öltözött fiatal
ember« arcán nem-e sém-i-jelleg volt az
uralkodó? Mert láttuk azt, hogy a zsidó-
ságnak a nyiregyházi tárgyalások alatt és
következtében tanusított szövetsége ne-
zetközi volt s így épen nem csodálunk,
ha ezen az antiszemizmust compromittáló
tüntetést is interacionális alapra fektetik.
Ennyit a két fővárosban folyó lázón-
gásokról. Végezetül még arra kérjük a nagy
lapokat, ne siessenek olyan nagyon az

ítélettel. Ne keressék ki minden esemény-
ben csak azt, a mi a zsidóra előnyös, még
azon az áron is, ha ez ugyanakkor a ma-
gyarság hátrányára válik. Igazságszolgá-
tásunk fölül — bár az erre vonatkozó vádak
kikészített tanuk hazugságaul bizonyultak
— már igen lenézőben irnak még a magyar
lapok is; arra kérjük, hogy a midőn a
külföld a budapesti zavargások miatt eli-
térend hozzák tudomására, hogy mindeire a
zsidók mégis csak szolgáltattak egy kis
okot! Igyekezzenek legalább a középület
eltalálni, ha már nem mernek egészen ma-
gyar lapok lenni, a hol az őszinteség a
zsidóságnak ártana; máskülömben — ugy-
látjuk a vidéken, dunántul és dunánimen
s itt, a tiszántul, tehát az ország számos
irányában való utazásaink alatt — el-
vész a magyar hirlapirodalom
minden hitele.

Olvassuk, hogy a királyt táviratilag
értesítették úgy az itteni, mint a buda-
pesti zavargásokról. A király az ischli szin-
házban kapta a táviratot s olvasása után
azonnal odahagyta a színházat. Rosszul ha-
tott reá az egész dolog. Vajon a felségnek
nem lesz-e szava tanácsadóhoz, a kik a
közhangulatról csak úgy informáltak, mint
a zsidó lapok?

Strabo.

Külföldi hírek. Barcelonába a
külvárosokban számtalan munkás a köztársá-
ságot elvetve felzúdult; a lazadókat, kik
Valls és Bruch felé vonultak vissza, két ezred
vette üldözbe. Cataloniában ostromállapotot
hirdettek ki. — Mária Henrietta
belga királyné pénteken délelőtt 11
órákor érkezett meg külön udvari vonaton
Laxenburgba. — A »Polak« hadigözös az
északarkai expedíció tagjaival f. hó 10 kén
Jan-Mayenből Drontheimba érkezett; az exp-
edíció tagjai a legújabb egészségnek örvendenek
és valószínűleg e hó 19-én érkeznek Ham-
burgba. — Alexandriában a Loban vá-
rosrészen komoly zavargás volt tegnap, a
melyre az a hír szolgáltatót ürügyet, hogy az
angol orvosok megmérgezték a betegeket és
hogy ezek a betegek azután choleraiban hal-
nak meg.

Egy gazdasági ünnepély.

Hajdumegye és Debreczen város lóte-
nyésztésének emelésére, a magm. földmívelés
ipar és kereskedelemügyi m. kir. miniszterium
által — tudvalegőleg — engedélyezett állam-
díjazás, Debreczenben a nagyérd. furdóház
előtt, már a természet szépségénél fogva kies,
de Debreczen város tanácsa által nemzet gaz-
dasági ünnepélyhez méltó díszítéssel még in-
kább felékesített helyen a f. évi agusztus
12-én, reggeli 9 órákor megkezdvén, dél-
utáni 1. órákor a legnagyobb ünnepélyességgel
és nagyszámu gazdaközönség jelenlétében
fojlt le.

A díjazott bizottság a fennálló minisz-
teri rendelet értelmében, a debreczeni m. kir.
mentelep kiküldött tisztjéből és állat-
orvosából, a debreczeni gazdasági előadó,
az álladalmi főállatorvos, Hajduvármegye kikü-
ldött és állatorvosi és a debreczeni lóte-
nyész bizottmány küldöttéből szerveztetett.

A bizottság a furdó előtti téren állást
foglalván, reggeli 9 órákor megkezdődött a lo-
vak elővezetése. A bizottság megállapodása
szerint pályanyertesek lettek a következők: I.
Fias kanczák: Szabó Imre (Nánás) 12 drb. arany; Debreczen városa
aranyoklevél; Koszorus Lajos 8 drb.
arany; Debreczen sz. k. város ezüst oklevél;
Frischbein Ignác (Nádudvar) 5 drb.
arany; Klein Gyula 5 drb. arany; Buzás
Elek 3. drb. arany; Harsányi János 3.
drb. arany; Ványi Sándor (Földes) bronz
oklevél; Szabó Lajos (Szóváth) 2. drb.
arany; Rickl Géza 2. drb. arany; Ujvári
Bela (Nánás) 2. drb. arany; Szabó Imre
(Nánás) bronz oklevél; Szentesi János
1 drb. arany; Legányi Gyula 1. drb.
arany.

II. 3. éves kancza csikókkal
nyertesek:

Koszorus Lajos aranyoklevél; Ko-
vács András (H.-Böszörmény) 8. drb. arany;
Debreczen város ezüst oklevél; Papp
Ferencz 5. drb. arany; Polgári Sándor 5.
drb. arany; Takaró Ferencz (Nánás) 3.
drb. arany; N. Kiss Mihály (H.-Böször-
mény) 3. drb. arany; Nagy József 2. drb.
arany; Koszorus Lajos bronz oklevél

III. 2. éves kanczával nyertesek:

Koszorus Lajos arany oklevél; Ko-
szorus Lajos ezüst oklevél; Soltész László
2. drb. aranyat; Koszorus Lajos bronz
oklevél; Tasnádi István 2. drb. aranyat;

IV. 1. éves kanczával nyertesek:

Koszorus Lajos ezüst oklevél;
Sáju Gáspár (Földes) 2. drb. aranyat.

V. Ménesikóval nyertes:

Ványi Sándor (Földes) 4. drb. ara-
nyat. Ezenkívül Debreczen város 24. db. ér-
tekes nemzetiszín szalag lónyakdiszt is osz-
tott ki.

Felemlítésre méltó, mint jótékony czélu
nemes cselekedet, hogy a fentebbi pályanyer-
tesek közül, azok, akik díszoklevéllel lettek
kitüntetve, a nyert aranyakat a köz-
ügy érdekében oly pályázatra
bocsátották, melyek kisebb összegre
osztva, az ő utánnok következő nyertesek közt
osztattak ki. Lemondtak tehát az aranyokról:
Debreczen sz. kir. város, Koszorus Lajos, Vá-
nyi Sándor (Földes) Szabó Imre (Nánás).

A díjazás a fentebbiek szerint befej-
zetvén, jó zeneszó mellett a Papp György ál-
tal kiszolgáltatót jóizu díszbezd nagyszámu
ebedelök közt 1. óra után vette kezdetét és
többrendbeli szép felköszöntök között délután
4. órákor véget ért be.

A felköszöntések sorát a díjazott bizott-
ság elnökségével a fenn tisztelt miniszterium
által megbízott Koszorus Lajos mint a leg-
első magyar sport férfiura »O Felségére, Első
Ferencz Józsefre« és nejlére a sportban is
legméltóbb »O Felségére Erzsébet« királynéra
mondott szép köszöntővel kezdette meg.

Azután ugyan ő ellette a lótenyésztés
terénis tetteiben duserdemű Debreczen város-
nak, — mely úgy a város, mint az egyes gaz-
dák hortobágyi ménesre; a lófutásra,
a teliver tenyésztés próba kövere; a népies
tenyésztésre, az állami díjazásokra; az újló-
vásártérre a Debreczenben felállított állami
lóvasaló intézményre nézve sok szép áldozato-
kat tett, — polgármesterét Simonffy Imre
kir. tanácsos urat és a gazdasági ügyekben
az ő tanácsnokát Csaky Gergely urat.

Dely Mátyas Koszorus Lajost eltteté,
mint a ki előállított jófajta tenyészanyagával
megmutatta azt, hogy ő nemcsak a papiron,
hanem a gyakorlatban is tettelesen elnöke a
Debreczen városi lótenyész-bizottmányának; —
Békessy László a közgazdasági előadó
Király Ferenczet és állami főállatorvos Dankó
Istvánt eltteté. — Ujra Dely Mátyas Vásári
István debreczeni értelmes gazdára és Bé-
kessy László állattenyésztési és gyógyászati
tanszék betöltőjére mondott felköszöntőt. —
Koszorus Lajos megragadóan adta elő,
hogy a régiék az ó-korban oly nagybecsül-
tek a lovat, hogy azt képzelték, hogy a nap-
szekerét is két tüzes ló húzza és egykor a
nap-istennek Phoebusnak a fia Phaeton kér-
kedni akarván azzal, hogy ő a nap istenek
fia; az anyának Klimeinek is nagyvívó
ösztöndzésére, az apa gondatlanul megengedte,
hogy az apa helyett a fia üjön a szekérbe;
de alig ult Phaeton a szekérbe és alig vette
a gyepüket kezébe, a tüzes lovak elragadták
a szekeret, rendez utjokról eltértek balra és
mindent felgyújtottak, a közellevő naptól ek-
kor feketültek meg a szerezsenek; azután
jobbba kanyarodtak, a hol a Jupiter széke-
lye volt, a ki tartván attól, hogy a székét ki-
rántják alóla, egy mennykővel az egyetlen ko-
sist agyoncsütötte és így vetett véget a to-
vábbi nagy szerencsétlenségnek.

De az ujkor emberrel nem a képzelet-
ben, hanem gyakorlati hasznáért becslük
nagyra a lovat; s tapasztalván azt, hogy a
honvédelem, a mezőgazdaság, a teherszállítás,
a vadászat, a sport és más sok egyéb dolgok-
ban mily nagy hasznára van a ló az ember-
ségnek, ma már az egész földkereségben min-
den rendű és rangu emberek érdeklík magu-
kat a lótenyészés emeléséért.

Ily nemes érdeklődéssel jelent meg kö-
zöttünk a vendégek sorában Pestmegyéből egy
rangban és érdemben kitünő magyar nemes és
földbirtokos Kovásznai Kovács Zsigmond ur,
Pestmegye lótenyész bizottmányának elnöke,
aki debreczenbeni megjelenése alkalmából sür-
gős és fontos dolgainak is közepette nemes
érdeklődéssel vett részt fogytig, a Hajdumegye
és Debreczen városi lótenyészési állam dí-
jazásban, kit is mint Pestmegyének ily módon
nemesen érdeklődő előkelőségét, Koszorus La-
jos eltteté. — Szólt még Kálmán György
megyei főjegyző a ki a megye és város tiszt-
viselőségét eltteté s méltó befejezést nyert az
ünnepély Simonffy Imre kir. tanácsos
Debreczen városa polgármesterének felköszön-
tőjével, a ki örömet fejezte ki a lódíjazás
iránti érdeklődés folytonos emelkedés el-
tteté mindazokat, a kik e fontos közgazdasági
mozgalom emelésére közremunkálnak.

A lázongó főváros.

A pénteki nap.

A főváros általános képe ma is izgatott volt. Az utcákon felállított kordonok, a szerzetesek czirkáló rendőrszolgálatok, és a nemzeti színház előtt a kerepesi-ut hosszabban felállított katonasági rendkívüli hatással voltak a közönségre. A kereskedelem és üzlet egészen meg volt akadva, több bolt egész nap be volt zárva, a kordonok körül pedig mindig százakra menő neptömeggel ácsorgott. Este fele a dob-utca és király-utcában már csaknem minden üzletet a kávéházak bezártak, mert nagyon féltek, hogy a csőcselék dühbe kiválóan a Terezyváros, és zsidó negyed ellen fog irányulni. A zajongók azonban (különös) csaknem egészen meakimeltek a Terezyvárost.

Het-nyolcz óra felé az utcák telve voltak közönséggel; mozogni is alig lehetett. Az első botrány külső dob-utczában történt. Ez utczában tízenyolcz ablakot és négy utczai lámpát zúztak össze, de a rendőrség közbejöttével eszéltek.

A dohány-utczában szintén nagyobb csoportok köszáltak fel s alá, de egy helyben nem igen állapodtak meg. A dohány utca 70-ik számú ház egyik lakója szornyuködbe beszélt el, hogy az ablakokat tojásnagyságu ólomdarabokkal verdestek be; még nagyobb tömegek csoportosultak síp-utczában továbbá a dohány-és kertész-utca sarkán. Utóbbi helyen két lámpát törtek össze. A csoportosulók itt szokatlan makacságot tanúsítottak, nem szlaktak fel mindaddig, míg egy csapat lovasrendőrség közbük vágya többet meg nem sebesített. Sokan akkor a meg nyitva volt pálinkameresekbe és kávéházakba menekültek, de a rendőrség parancsára ezeket ki kellett üríteni és azonnal bezárni.

A legnagyobb csoport az akácfa-utca sarkán a népszínház előtt állott, néhány perc alatt a népszínház előtti tér tisztá volt.

Már előbb is gyöngén kezdett esni az eső, ekkor azonban megeredtek az ég csatornái. Mintha a tömeg tüzet akarta volna lehűteni, hűvös eső hullott alá, reméli engedve, hogy a zavarogók lakásaikba fognak menekülni. Előbb azonban még olyan incidensek történtek, melyek teljesen alkalmassá arra, hogy aggodalommal tekintünk a következő napok elé.

A népszínház téjékaról előzött csőcselék egresze a népszínház utczába menekült és zúzza a zúható tárgyakat, másik része pedig a bodzafa-utczán át az ennek és a Sándor-utczának sarkán levő kis terre futott. Itt már kora estétől nagy tömeg volt össz gyülekezve és a rendőrség nem volt képes azt feloszlatni. A csoport magatartása mind fenyegetőbb alakot öltött és a jelen volt rendőrség épen a legerelvéseben akart fellépni, midőn a bodzafa- és Sándor-utca sarkán álló nagy földszinti háznak a tér felé néző részéről, melyet léczkerítés képez, valaki háromszor lött a rendőrökre. Egyidejűleg a zerge-utca sarkáról is egy lövés hangzott el. A lövések egyik rendőrt térdét horzsolták.

A durranás hallatára a közvetlen közelben levő Osgyán felügyelő rögtön odasietett és pisztolyát szintén elsűtötte. Azután minden oldalról bekerítette a házat, mely egy hentesmester tulajdona, és az egészet átkutatta. A tulajdonos maga vezette a rendőröket, kik egy töltött pisztolyt találtak.

A szövetség-utczában egy rendőrt a nép közlélt. A csőcselék rögtön szétfutott, de egy ember csak nehezen tudott tovább vándorolni. A lövés taláta, de nem veszélyesen és pár nap alatt gyógyítható lesz. Erről táviratoztak nekünk, hogy az aztán megis halt.

A lázongók, látva a rendőrség komoly eljárását a távollevők értesülve a történetekről, jónak látták visszavonulni, és tíz óra körül már nagyobb részt elesőndesült minden.

A rablók közül el vannak fogva Borovecz József, Mődl Károly, Kamermayer János és Gregus János; a többieket pedig nyomozták. Az elrablott tárgyaknak és ékszereknek szüntelen nyomára jutott Balogh és pedig a butor-részeket Gimpl József zsidó kereszmarosnál a Mária-Terezia téren találták meg, az ékszereket pedig a tettesek Neumann Nándor ugyancsak a Mária-Terezia téren lakó piuczernek adták el, a kinél azonban azoknak már csak a zálogbárcaikat találták meg.

Eddig összesen 20 káros jelentkezett, kiknek kára összesen 15,000 frtra rug.

Történt olyan is, a mi akaratlanul is mosolyt csal az ember ajkaira. Günter E izr vallású szeszgyárosnak a stáció-utca és a nagy-körút sarkán levő szerkeskedésén még tegnap este bevették az ablakokat s ma ismét bevettek néhány ujjon bevágot ablakot. Günter tehát a további ablakbeverés megakadályozása végett a nagykörútra nyíló egyik ablakba szűz Mária képét, a stáció-utczára nyíló egyik ablakba pedig a keresztre feszített Megváltó képét tette ki s napközben is elmondta fűnek-fának, hogy ő nem zsidó.

A szombati nap.

A főváros lakossága nagy aggodalommal nézett a mai nap eseményei elé. Igen féltek a gyári munkásoktól, kik rendszeren szombaton kapják ki berühét s tartottak attól is, hogy a zsinagógákat a csőcselék meg fogja támadni. A kapitánysághoz halom száma érkeztek a titkos feljelentések. A rendőrség maga is tartott a mai naptól. — A rendőrség különben mindent elkövetett a zavargások megfékezésére. Mind a rendőrségi őrjáratokat szaporították, mind pedig a katonaságot megerősítették. Az egész fővárost apró részekre osztották fel s mindegyik részt egy-egy szakasz katonaság felügyelete alá bízta. Ily terjedelmes intézkedések mellett nem is törtéhetett volna zavar, mert a rendőrség meg a nagyobb gyárak előtt is több szakasz katonaságot összpontosított s az esetleges csoportosulásokat szétkergette.

A lapok írják, hogy „munkás ruhába öltözött külföldi szocialisták” (vagy zsidók!) Szerk.) szívtart és pénzterosztó tanak ki a csőcselék közt. Az illetők berkoosiban járnak körül a várost s a kocsi fenéke tele van külföldi szivarokkal, csomóba csavart váltópénzzel. A főkapitány ma éjjel szigorú rendeleteket adott ki, az illetőknek kezekezesre vetett. — Éjfel után az utcák osonéselek. A katonai kordonokat már bevonták; a lovas és gyalog katonaság visszavonult a Károly-kaszárnyába; a nemzeti színház előtt csak néhány lovas rendőr állt. A külső városnegyedekben minden csapadék tele van. A munkások cigányzene mellett mulatnak s nem lehetetlen, hogy még az éjjel dolguk akad az erős őrjáratoknak.

Esti kilencz óra felé a népszínház háta mögött nagyobb csoportosulás támadt. A tömeg egészen betöltötte a népszínház háta mögötti tere és a népszínház-utczát. Több gázlámpát és ablakablakot bevették. Mikor az Orient fogadó előtt őrt álló rendőrök az Istóczyt elérték tömeg zavargását meghallották, a helyszínre siettek. A rendőröket Szakáll József ellenőr vezette. Ekkor egyszerre három lövés dördült el a rendőrökre.

A rendőrök kétszer löttek vissza — a levegőbe. A lövések nem találtak senkit. A mindinkább felszaporodó tömeg azonban vak dühvel rohant a rendőrökre, kik közül egy: Mak Lajos nevű közrendőrnek eles késsel egy munkás megmetsette a nyakát. Tar Lajos rendőrnek pedig a szuronyát görbítették el.

Az esetről a Szikszay előtt álló főkapitányt azonnal értesítették; ki Osgyán lovasági felügyelőt küldte ki a helyszínre. Osgyán nyolcz bator rendőrrel nyomában volt az elfoglaltknak s bekergette őket a bodzafa-utczába.

A zsidó szeminarium előtt őrt álló rendőröknek akkor már meggyűlt a bajuk a csőcselékkel, mely a szeminarium ablakait akarta beverni. Osgyán rájok tört s megfutamtotta őket. Egyet, a ki kövel hajgált, elfogott, egy másikat, a kinél eles tör volt, letartóztatott. Mikor azonban vissza akart fordulni, ugyanabból a házból a bodzafa és Sándor-utczasarkáról, a honnan tegnap, most is három lövés dördült el.

Osgyán eleintén azt hitte, hogy a rendőrök löttek. De kérdőzködéseire azt a feleletet kapta, hogy a lövések a mondott házból származtak. Akkor már késő lett volna a ház előtti kis kertet átkutatni mert a tettes időközben úgy is elmenekülhetett. Ugy látszik, a csőcselék dühé most már egészen Osgyán ellen fordult, mert ez oly körülhatárolt szigorrall lépett fel velük szemben.

Ezenkívül még több kisebb-nagyobb cselekedet támadt.

A budapesti „szocialforradalmi párt” bizalmi ferfiái a következő kijelentések közléteiben állapodtak meg:

„Függetlenség” s a klerikális „Magyar Korona” és „Magyar Állam” eddigi antiszemitizmusát az azok tegnap s ikerjeinek elpalástolására jónak látták mai (pénteki) számukban a szocialforradalmi pártot betörőkl s rablósőcselékkel azonosítani s a kerepesi-uton történt gyalogatos kihágásokért felelőse tenni.

Partbíveink felhívása folytán s velük való egyetértésben ünnepélyesen tiltakozunk a tendenciózus gyanúsítás s rágalmas ellen, a mel ekkel nevezett lapok pártunkat s céljait gyanúsítani akarják s konstatajuk, hogy a szocialforradalmi pártunk nincs része se indokaiiban, se végrehajtásában a legújabb utczai demonstrációknak, melyek célja a nemzetiégek, felekezettek s néptörzsek kölcsönös felelőztetése, egyike levő fölveinknek a nemzetiégek s felekezeti különbségek békés kiegyenlítése, mint ez itteni közlönyünk a „Radikál” magatartásából is kitetszik; mi igaz hívei vagyunk ugyan a nemzetközi szocialis forradalomnak, de perhorreskálunk minden önző erőszakot egyes magánszemélyeken, vagy azok tulajdonán s alapelveink diadalát nem tesszük függővé antiszemitizmus betörők közreműködésétől az aranyművesboltokban.

A mita nevezett lapok bujtozgató külföldiekéről beszélnek, legjobban meghazudtolják az elfogottak nevét jegyzékei, melyekben egyetlen külföldi s egyetlen elvtársunk sem fordul elő.

Budapest, 1883. aug. 10. A budapesti szocialforradalmi párt bizalmi ferfiái.

Lázongások Bécsben. Bécsben is nevezetes zsidóellenes lázongások történtek a múlt héten. Már napok óta a munkások gyűhelyein sok gyanus ember fordult meg s konstataiva van, hogy Németországból szocialista emiszari usok jöttek Bécsbe, kik felhasználva a tisza-ezslári per által az alsóbb néposztályokban támadt ingerültséget és izgatottságot, azt veres tüntetésekre türeltek fel.

A munkások gyűhelyein néhány nap óta állandó a forrongás, s mint a rendőrség értesült támadás készült a bankok és a bankok ellen. A tüntetések pénteken voltak kezdendők, de az erről értesült rendőrség a legkiterjedtebb intézkedéseket tette, hogy a kravallokat csirakjában elnyomja. A rendőrség egész személyzete talpon volt, az utcák, a honnan a tüntetők erősítést kaphattak volna, elzárattak, a katonaság készenletben tartott, s a hatóságok mindent elkövettek, hogy a kravallok egész csőcseléke és különösen a kezdeményezők elfogassanak. Mindezen hatósági intézkedések sikereseknek bizonyultak. Az egybesereglett tömeg kezdetben ötszáz főtől állt, néhány pillanat alatt ez erre szaporodott. A helyros felé volt utját veendő, de a rendőrség fegyverrel lepett közbe és sikerült neki bekeríteni a tömeget s elfogni a kezdeményezőket.

Oh! nyájas hajnal élte még... (No most! megcsapta végig a fejét!) — Apád reménye Te, (Hánem a tükör is oda!) Arab regék legszebb története! (Hogy kancsalit! hol vette ezt, dada?) Tüzhelyemnek legijábbik galambja! (Puff! az a kancsó sohse lesz egész!) En házi-féskem pelyhe! csupa ész! (Kicsikét rongyos, ez az új ruhája?) Te magad az egész emberiség! (Nézd, nézd megint beveri a fejét!) Te hajnalálom, mely nem csalfa, tündő, Angyal-hazáról álmodni nem szüendő, En kedvesem, Föl ne is ebrédj, fáj az ebrédes. (Jaj! az a kés!)

Lapdát kezébe, nyargalj fúzlóvon, Tépd, tépd csak azt a könyvet, angyalom, Legyen szemét, szemét, Ne ősmérd a mesét, Melynek ért lme úgy is... (Tyhű! lánchortá! Megárt neki tizenegy darab torta) — Hogy is volt? meg ne értsd azt a mesét Mit a halál bezár ugys, S Te kis hamis, Ne vess, keresd az élet örömét; Hidd, a mit ifju szived sug... s ha baját... (Ollót kerített, nyírja a ruháját!) ... S ha baját tárja majd a szerelem,

Szép, deli, ifju, nincs előtte korlát, (Mamáska, hallod, töröld meg az orrát!) Keresztül rajta, győzd le, gyermekem! Légy sólyom (De nézd, hogy taszigál) Nem lehet írnom; vidd aludni már!) Gáspár Imre

Az öt emelet. — Próza vers után. — Igen szép házmeisterleány volt. Szép széke haj, mely hullámokban omlott vállaira, hó fehér bőr, „ég-szín kek szem” srb. Föld-szini lakott, mint a házmeisterleányok általában, akár szépek, akár nem szépek.

Május felé lehetett, mert — emlékszem még — a kapuban ibolyavivő szolgálval talákoztam. A szolgálta után valami komornok fele lépdelt, a ki ékszer-szekrényt vitt a kezében. Mindketten a szép s a szép házmeisterleányhoz: Olgához mentek.

Pár perc múlva jött vissza az ibolyavivő; az ő illatos portékáját úgy látszik nem fogadták el. Ki küldhette? Valami szerelmes írnök, vagy népiszkolai tanár-helyettes.

Azután jött a magas galléru komornok ur, a ki nem járhatott oly hijába. Az ékszer ott maradt, vivője pedig rózsaszín levelkét forgat a kezében. Valjon kinek szólhat? Valami nagy urnak, egész vagy fertály mágának.

Véres jelenetek történtek; a munkások közül mintegy negyvenen sebesültek meg. A rendőri személyzet közül egy életveszélyesen megsebesült. Pár óra alatt a rend helyreállott.

A debreczeni gör. kath. parochiáról.*

Az ország magyarosodási mozgalmai és a magyarországi gör. kath. egyház dicséretes tendenciái közepett nem csekély jelentőséggel bír azon kérdés és elv megállapítása, miként lehetne Debreczen városában az itteni gk hívők lelki hasznára s talán a magyar vikáriátus elbnyere, egyelőre ha nem is fényes dotációval ellátott, de mindenesetre a bősörményi anyaegyház jóvelmével egy színvonalon álló új javadalmat alapítani. A 60-as évek elején, akkori h.-bősörményi lelkész Vályi János meg is tette az első lépéseket Debreczen városának hatóságánál és egyidejűleg Popovics püspöknel, s az előbnel azon ígeretet nyerte, hogy az összeirási adatok szerint a debreczeni gk. lelkek száma a 600-at megközelíti, a város hajandó lesz egy telket s a rajta levő dohányraktari épületet a szent csel valóstítása véget átengedni; az egyházm. kormány pedig adakozások gyűjtésére szólította fel a pápságot és híveket. Nagyból leüldet nyer ez egy 70-es években; s az akkori Magyar Kárpát-ban érdekes eszmecserék váltattak a módoszatok megállapítása felett. Sajnos, hogy a látható eredmény mindössze vagy 100—150 frt yi adomány összehozásában nyilvánult, míg a megígért helyiség átengedése elnapolatott a városi hatóság azon nyilatkozata folytán, hogy a megejtett hivatalos összeírás alig tünnet fel 200 lelket. Hasztalan igyekezett a kitűnő erélyességű és műveltségű h.-bősörményi lelkész Orosz Gyula határozott adatokkal igazolni, hogy magánál, az évi gyűntatásoknál 200-nál több gk. hívővel érintkezik, ide nem számítva természetesen a gyermekeket és a szomszédos tanyákon dolgozó cselédséget; a megkezdett jó ügy kudarcot vallott.

Azonban, hogy mily alapon állott a városi hatóság a kérelmező h.-bősörményi lelkészszel szemben (kideríti az 1882. évi országos népszámlálás és az ennek alapján ugyan- csak 1882 ik évben szerkesztett „Debreczen szabad királyi város egyetemes leírása” című monographia könyv, mely kimutatja, hogy Debreczen városában, sem 600, sem 200, de 722, mond hétszáz huszonkét lelek, nevezetesen pedig 417 férfi és 305 nő találatik. Azt hisszük, hogy e számok még egyrészt csufosan megdöntik a városi kapitány által eszközölt nép-összeírasi adatokat, másrészt elegendő jogot adnak a debreczeni gör. sz. kath. hitközségnek arra, hogy az 565 lelket számláló, s ugyancsak Debreczen városának nemes lelkűségéből saját külön tplommal s lelkeszettel bíró ágostai hitfelekezettel szemben igényt támaszthasson a többször és ünnepélyesen megígért adomány realizálásához.

Hogy azonban a kezdeményezett ügy sikerteljes megoldást nyerjen, elkerülhetlennek látjuk azt, hogy maga a munkácsmegyei kormány tegye meg és pedig az eddigiekkel erélyesebben a szükséges intézkedéseket; és biztosítjuk Pásztély püspököt arról, hogy templom-építési és javadalomszaporítási dicséretes munkálkodásának ez fogja képezni koronáját ép úgy, mint az eperjei megyében a kassai gk. hitközségi templom magasatos műmlekként örökíti meg bold. Tóth püspök, és nem kételkedünk, utódjának apostoli törekvéseit. A püspök meleg érdeklődése, tekintve az ügy szépségét, kellemes viszhangot fog előidézni a szomszédos testvérmegegyekben is, s mi már előre is lelkesülten gondolunk azon időre, midőn a legnagyobb magyar város szívében felállítandó új templom boltívei alatt megzendül a görög egyház hálalelke: „Legyen áldott az ur neve mostantól fogva mindörökké”!!!

* Az „Ungvár” cz. lapból — megbeszélés végett vettük át. Szerk.

A bécsi keleti akadémia s a magyar és a szerb nyelv. A mai hiv. lap a következő pályázati felhívást közli: Az 1883/84. iskolai év kezdetével a bécsi cs. és

Olyan embernek, a kinek pénze több van, mint szive. * * * Szép, öt emeletes ház előtt állunk a váci-utczában. Ablakai götívesek, virággal vannak tele, ritka, idegen egv virágaival. Az első emeleti ablakok mögött pazar fény, pompa van. Ugyan ki lakik ott? Gazdag ember lehet; úgy látszik egymaga bírja az egész homlokzatot.

Olga lakott benne... maig. Most épen csomagol, s költözik a második emeletre. Az első emelet drága volt, s a ki az árát fizette, valami könnyelmű uracs; azt meghazsítoták. Nincs szüksége két otthonra.

De azért a második emelet se megvetendő ám. Bécsben ez a „belle etage.” Ugyan olyan, mint az első emelet, bár az ablakok kissé alacsonyabbak, s egy lépcsővel többet kell mászni. De mi ez Olga? mi ez fúrge lábú, delczegn látogatónak? Végig lebennnek a két lépcsőn, könnyűen, gondtalan ugranak át két-három fokot... mint az életben.

Olga fogad... pezsgő folyik, kacsoj harsog, égnek a csillárok! Csak a háziurat várják! A háziur pedig egy bukott kereskedő, ki ép most sugja valami inas az Olga fülébe

A »DEBRECZEN« TÁRCZÁJA.

Óda kis fiamhoz.

En aranyos fiam! (Ezbb ide a csipás szemed t!) Szakasztott én, a milyen arca van! (Ne tömd tele bubbal a füledet.) Te úde, tiszta, szent, Ki által nekünk leüzent A jó ég: ilyen tiszták legyetek! (No meg! a tüdét nyeli a gyerek!) De szép, de jät-zí vagy, Te kisi Puk, de trefásagra nagy! De kis madár, vidám, sebes, csapongó! (Ni, hogy kimenne! ajtót csukj, te bangó!) Az a cseléd! — S te lelkem öröme! (Tíz a markába! meggnyj ő keme!) Hymen ercz-kapcsa te! (Kés van megint a kezibe!) Bálványom ő! (De im, versembé mérték!) (Rim vendülagy... Ni, most tentámban érték!) Cherubom, angyalom! Titániának társa tánczain... (A tinó farkát csipi most megint!) — Lejt bársouy pázsiton Vig seregével! kis kolibri ő, Kedv, és enyelgés szü-mézét evő!

kir. keleti mint köteles heti tanórák rozása és elonak van fentévi fizetés hányozandó öts minden igénykat, tanítói nyukkal együ 60-30-ig nyu gyminiszteri tesoról határ valamely nyil a magyar ny betöltésénél ben, 1883. e keleti akade nyelvi tansz pályázat. A heti tanórák

Adakozz.

A rész és többen já mosi Jánosné nyhítésére Jény M Renó Jó Teller Balogh Kálmán Reisz G Szerkes sen 47 frt 6 a már beíze postával elkő lári bíró urh nak városunk

* A II-ik

leti közgyüle baton délelőtt totta meg üles Ferencz javas eszközök sen elfogadott után Várady igazoló albizo gyűlési képv S a p i Józse zoltott, mivel lyai megerősít

* A nap

testára tudva keztek városu volna. Nagy es sorsos varta a hogy éljenek czen városa n kapitány nem eljárnak rögt párt és rendő nesen H.-Nána látunk mar at káson, a menn lahányszor So lyiket sejtettek kellene nekünk rezenben! Ol elég; tessék ma közlött fels hallottuk, hog zsidók „S p a felszóltat az el vásárolván, a nyókra hagyat kedő a se F r a n g e p a maga szegye vére! Segé hozhatok en s az ő neve P

— váltót hamis szókott Amerik

Föl a h a Becsülete elő, vagy más nek. Kezdi a rom szobas szodik emeletre sodik külvárosi kelőbb utczába megáldja munk emeletre is.

Béhek! Olga már dik emeleten, Meg mint kinylitabb, zsa-bimbóúak Most polg telyes képviselő re rendszeren el ronfoga menne ul az utolsó képviselő ur. napja még ninc

Nem is les dátum idényé nép régi képv szalonjába? Ne rendezett, keuy

es jelenetek történtek; a sok közül mintegy negyven sebesült...

debreceni gör. kath. parochiáról.*

Az ország magyarosodási mozgalmai és a gör. kath. egyház dicséretes...

ban, hogy mily alapon állott a városi kérelmező h. bőszo...

hogy e számok mig egyrészt csufosan...

szükséges intézkedéseket; és biz...

ecsi keleti akadémia s a magyar nyelv. A mai hiv...

nek, a kinek pénze több van,

emeléshez ház előtt állunk a vá...

ötvenesek, virággal vannak tele,

ott benne... maig. Most épen...

ma s a s o d i k emelet se meg...

szület várják!

pedig egy bukott kereskedő, ki...

valami inas az Olga fülébe

kir. keleti akademiában, a magyar nyelvre...

Adakozzunk öv. Solymosinéknak!

A részvét szép művéhez mindig többen...

- Jeney M. . . . . 1 frt - kr.
Reno József . . . . . 1 frt - kr.
Teller Ferenc . . . . . frt 50 kr.
Balogh Sándor . . . . . frt 50 kr.
Kálmán Mihály . . . . . frt 40 kr.
Reisz Gyula . . . . . frt 50 kr.

Helyi hírek.

* A II-ik országos tanitógyűlés' képviseli...

* A nap hősei. Scharf József és az ő hi...

* Ráth Károly volt orsz. gyűl. képviselő...

* Sorsjáték. A helybeli ág. h. e. v. egy...

* A lóvona tu vasut munkálataihoz, min...

* Hazánk s a külföld. Scharf Móríczt ellát...

* Uj könyvek. Szalay József nagybecskereki...

* Apró-cseprő. A toll s a tintatartó.

* Apró-cseprő. A toll s a tintatartó.

* Apró-cseprő. A toll s a tintatartó.

* Apró-cseprő. A toll s a tintatartó.

* Apró-cseprő. A toll s a tintatartó.

* A debreceni iparos-kör — egyesek...

* Iskolai takarékpénztárak. A helybeli...

* Az "iparos" kör f. h. 15-kén délután...

* Mészézt és iparos ifjusági vándor...

* Ráth Károly volt orsz. gyűl. képviselő...

* Sorsjáték. A helybeli ág. h. e. v. egy...

* A lóvona tu vasut munkálataihoz, min...

* Hazánk s a külföld. Scharf Móríczt ellát...

* Uj könyvek. Szalay József nagybecskereki...

* Apró-cseprő. A toll s a tintatartó.

* Apró-cseprő. A toll s a tintatartó.

* Apró-cseprő. A toll s a tintatartó.

* Apró-cseprő. A toll s a tintatartó.

* Apró-cseprő. A toll s a tintatartó.

* Apró-cseprő. A toll s a tintatartó.

látta el. Szeptember hó elsején Pálffy János...

* Rövíd hírek. Dr. Brassai Sámuel...

* Somoskőy — feltámadt! Tudvalevő...

* Eltűnt plébános. Hegedűs István...

* A bécsi munkások nem folytatták a...

* Muzsák. 800 magyar népdal zongorára alk...

* Uj könyvek. Szalay József nagybecskereki...

* Apró-cseprő. A toll s a tintatartó.

* Apró-cseprő. A toll s a tintatartó.

* Apró-cseprő. A toll s a tintatartó.

* Apró-cseprő. A toll s a tintatartó.

A közönség köréből.*

T. szerk. ur. Elmulasztatlan dolognak, sőt köteles...

Vásáros idő lévén ugyanis, hemzseg a...

* Ezen rovatért, melyben közérdekű felszólalások...

* Olvastuk. Valóban ne csodáljuk, ha kraval...

Szerkesztői posta. V. Gy. urnak, Budapest. — Jó versek min...

Legujabb. Zavargások Budapestben még mindig...

Felolós szerkesztő: GÁSPÁR IMRE. Kiadó KUTASI IMRE.

Nyilttér. Van szerencsém jelenteni a gyorsersmind...

És a midőn szorgalmas munkabeszérséget...

— A bécsi munkások nem folytatták a...

* Muzsák. 800 magyar népdal zongorára alk...

* Uj könyvek. Szalay József nagybecskereki...

* Reform a fényképészetben. A fényképészet eddigi álláspontjában...

* Brom-üzüst — Emulsió. szolgáltatója és a lefénnyesebb sikerrel...

* Reform a fényképészetben. A fényképészet eddigi álláspontjában...

* Reform a fényképészetben. A fényképészet eddigi álláspontjában...

